

Lucia

dikt ur Fridas tredje bok av Birger Sjöberg

Lucias morgon sex i kyrkan slog,
så matt, ty snön på klockans malm sig lagt.
Mot Fridas hem i drivors djup jag drog.
I staden var så tyst vid stjärneprakt.
Bak en gardin
Lucias ljus så stilla brann.
Och kafferök steg rak och fin
ur skorstenspipor upp mot himlen grann.
Vid knek och knarr mot Fridas hem jag drog.
Lucias morgon sex i kyrkan slog.

Medan vi i rummet dröja,
brasan dånar, luckor darra lätt,
Fridas fader synes handen höja:
"Snart hon kommer med en kaffeskvätt".
Dörren öppnas, fläktar ljumma
ifrån kökets värld oss nå.
I det skumma
Frida syns liksom i skimmer stå.
Klarögd i ett linne
står hon stel härinne.
Utur hårets burr och gyllne krus
växa stadigt fyra raka ljus.

Bricka bär gudinnan ljusa.
Flätor gula på det blå porslin.
Lågor spegla sig och sakta susa,
medan brasan dånar med ett vin.
Verkligheten må jag glömma –
sagans drottning Frida är.
Gyllne lockar riktigt strömma
som en fors på axeln där.
Ljust ses ängeln blicka.
"Släpp ej brickan, flicka!"
manar Fridas moder milt, när bäst det är
mystisk tystnad – sagans karaktär!